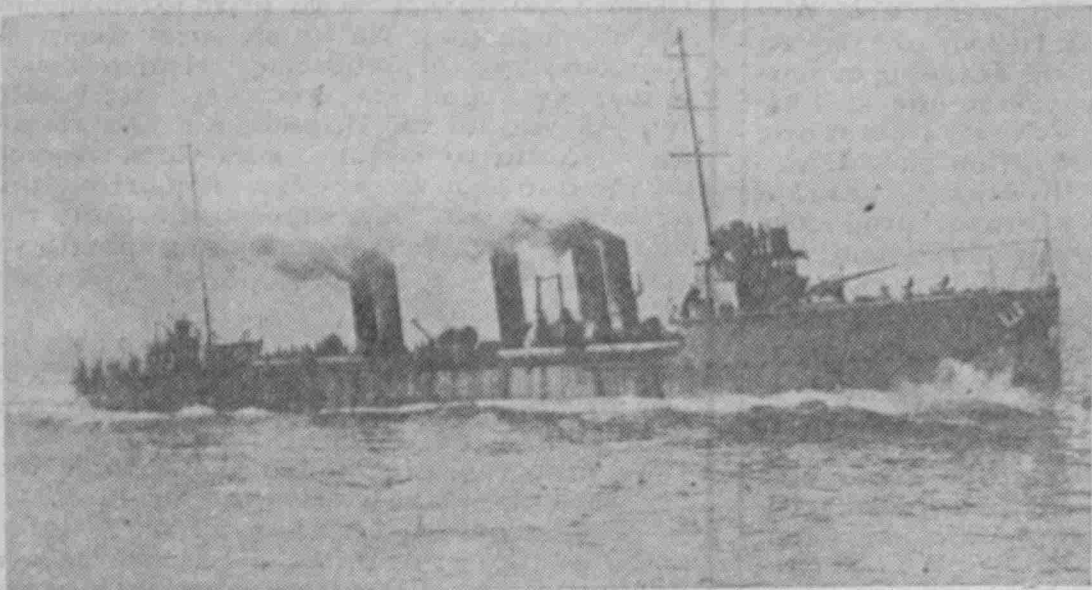

Μαρμαρινά

ΑΘΗΝΑΙ: ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1952
(ΕΚΔΟΣΙΣ ΜΗΝΙΑΙΑ)
ΧΡΟΝΟΣ ΕΚΤΟΣ ΔΡ. ΦΥΛ. 70
ΙΔΡΥΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΩΤ. ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΔΗΣ
Δ)ΝΣΙΣ: Φο. Ρουζβελτ 41 - Αθήναι

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΔΙΑΒΙΟΥΝΤΩΝ ΜΑΡΜΑΡΙΝΩΝ - ΗΜΙΕΠΙΣΗΜΟ ΔΗΜΟΣ. ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΠΡΟΪΚΟΝΗΗΣΙΑΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Μια συγκινημένη εθνική αναδρομή στ' αλησμόνητα νησιά μας

ΕΝΩ ΤΟ ΑΝΤΙΤΟΡΠΙΛΛΙΚΟ "ΠΑΝΘΗΡ", ΡΥΜΟΥΛΚΕΙΤΑΙ ΣΕ ΙΤΑΛΙΚΟ ΛΙΜΑΝΙ...

ΕΙΧΕ ΕΝΕΡΓΗΣΕΙ ΑΠΟΒΑΣΕΙΣ ΣΤΟ ΠΑΣΑΛΙΜΑΝΙ (ΤΟΥ ΜΑΡΜΑΡΑ)

Στο φύλλο της 28ης Μαρτίου ε. ε. της μεγάλης απογευματινής εφημερίδας της πρωτεύουσας «Αθηναϊκή» ο συντάκτης της και συμπατριώτης μας από το Πασαλιμάνι κ. ΚΛΕΑΡΧΟΣ ΣΩΤ. ΜΙΜΙΚΟΣ δημοσίευσε την παρακάτω ιστορική θύησί του, που τη μεταφέρουμε εδώ, ακριβώς γιατί και πολλοί συμπατριώτες μας Μαρμαρινούς ενδιαφέρει και ασφαλώς θα συγκινήσει η εθνική αυτή ανάμνησις.

"Άγγελμα για θάνατο συγγενή δεν θα μας έδινε μεγαλύτερη συγκίνηση απ' όσην έδοκιμάσαμε προχτές, διαβάζοντας, σε μία γωνιά της εφημερίδας, τη μικρή τούτη ετίθησι:

Ο «ΠΑΝΘΗΡ» ΔΙΑΔΥΕΤΑΙ
Χθές το απόγευμα απέπλευσαν εκ Νηυστάθμου δι' Ιταλίαν, ομηροκόουμενον, τὸ παλαιὸν ἀντιτορπιλικὸν «Πάνθηρ», ὅπου ἐπιολήθη πρὸς διάλυσιν.

Ὁ «Πάνθηρ» διαλύεται...

"Ἐνα θάμπωμα ἐπέρασε εὐθὺς ἀπὸ τὸ ἀνάβλεμμά μας. Ἡ θύμησι ἔκρουσε τὸ νοῦ μας δυνατὰ. Καί, ἀναδευμένο ἀπὸ μέσα μας, ἀξάφνα, ἕνα κῦμα μᾶς ἄρπαξε, νὰ μᾶς φέρη στὰ περασμένα, στὸν πρῶτο τῆς νεότητάς καιρό....

Ἡ νοσταλγία ἦ τὸ δεινὸ μᾶς ξαναστήθουν τῆ γοητευτικῆ παγίδα; Ὡστόσο, νὰ ἡ ἀλησμόνητη σκιαγραφία μιᾶς ζωῆς, πὸ δύσκολα πείθεσαι τῶρα πὸς τὴν εἰχὴς ζῆσει ἕναν καιρό:

Καλοκαίρι τοῦ 1919, στὸ γενέθλιο νησί. Χλωρό, σμαράγδινο, τὸ Πασαλιμάνι, λικνίζεται εὐφρόσυνα στὴ γελόεσσα, τῆ γαλανῆ Προποντιδα, δροσιζεται στ' ἁγιασμένα νερά τοῦ Μαρμαρά.

Κάτω, στὴν ἀκρογιαλιά, ἕνα παιδί μελαχροινὸ σκιρτᾷ γυμνόποδο. Καί, σκυφτὸ στὴν καυτὴν ἄμμο, μὲ τὸ δάχτυλό ἰχνογραφεῖ τὰ πρῶτα μυστικά του, τὴς ἀβέβαιες λαχτᾶρες του.

Ὡρὴς ἀπολησμονιέται ἐκεῖδᾶ, μονάχο του, ξεφεύγοντας ἀπὸ τῆς μάνας τῆ στοργῆ, καταφρονώντας τὴν αὐστηρότητα τοῦ πατέρα. Ἄνάμεσα στὰ λεπτὰ δάχτυλά του λικνίζει, χρυσὰ

στὸν ἥλιο, τὰ ψήγματα χωρίζει τὸ κάλεσμα τῆς τῆς ἄμμου. Καί στὸ φλοῖσβο τῶν ἄφρων ξε-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στὴν 4η σ.

Ἡ Ἑλληνοτουρκικὴ φιλία

Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ὀλόκληρος καὶ ξεχωριστὰ οἱ ἀκραίφνει «Ἑλληνες τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, οἱ παλαιοὶ πρόσφυγες, χαιρετίζουν μὲ εὐλικρινῆ αἰσθήματα καὶ ἐνθουσιασμό τὴν ἐδῶ παρουσίαν τοῦ συνετοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς Τουρκίας κ. Μεντερές καὶ τοῦ δραστηρίου του ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Κιοπρουλοῦ, πὸ ἦλθαν τελευταῖα στὰς Ἀθήνας, προκειμένου νὰ διεξαγάγουν συνομιλίαι γιὰ τὴν ἀκόμα ζωηρότερη ἀνάπτυξι τῶν φιλικῶν σχέσεων τῶν δύο γειτονικῶν χωρῶν τοῦ Αἰγαίου. Ἡ ἱστορικὴ παράδοσι τῆς φιλίας Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας, τὴν ὅποιαν ἐπραγματώσαν μεγάλοι ἀρχηγοὶ τῶν συμμάχων κρατῶν, ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος καὶ ὁ Κεμάλ Ἀτατούρκ, δοκιμασμένη στὸ πέρασμα τῶν ἐτῶν,

μαρτυρεῖ δι ἀντέχει εἰς τὸν χρόνον καὶ ἀποτελεῖ σημαντικὸν παράγοντα ὄχι μόνον γιὰ τὴν διατήρησι καὶ περιφρούρησι τῆς εἰρήνης στὸ σταυροδρόμι αὐτὸ τῶν δύο ἡπείρων, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν πρόοδο καὶ τὸν πολιτισμὸ τῶν γειτονικῶν χωρῶν. Γιὰ τοῦτο καὶ κάθε προσπάθεια πὸ ἀναφέρεται στὴν ἐδραίωσι καὶ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς φιλίας καὶ τῆς συμμαχίας, ἔχει ἀμέριστη τὴν συμπαράστασι καὶ βαθεῖα τὴν κατανόησι τῶν δύο φίλων λαῶν, τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ τοῦ Τουρκικοῦ. Καὶ εἶναι ἀξιοὶ τῆς εὐγνωμοσύνης τῶν οἱ σῶφρονες κυβερνήται τῶν δύο κρατῶν, πὸ πιστεύουν καὶ ἐργάζονται γιὰ τὴν πλήρη ἐφαρμογὴ καὶ ἀνάπτυξι τῆς Ἑλληνοτουρκικῆς φιλίας καὶ συμμαχίας.

ΠΩΣ ΕΙΔΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΥΣΤΕΡΑ ΑΠΟ ΤΡΙΑΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ

ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ ΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΜΑΣ κ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΣΩΤ. ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΔΗ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ ΣΤΗΝ ΑΦΥΣΙΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ

ἀπὸ τὸ προηγ. φύλλο

"Ἀπὸ τὴν Κούταλι στὴν Ἄφυσιά, μὲ βενζινακάτο, φθάσαμε μέσα σὲ 10 λεπτὰ τῆς ὥρας. Μᾶς ὑπεδέχθησαν θερμὰ ὁ Μουχτάρης κ. Χαλήλ Χαφούζ, ὁ πρὸχων κ. Σαμπάν Ριφάς, ὁ δάσκαλος κ. Ἀχμέτ Ἐρσάν καὶ ἄλλοι Ἄφυσιοὶ Τούρκοι.

"Τότερα ἀπὸ τὰ μωσαφερλίκια πὸ μᾶς ἔκχαναν στὸ καφενεῖο τοῦ χωριοῦ, μὲ ὠραῖο Ἄφυσιο κρᾶσι καὶ καφέδες, ἐπισκεφθήκαμε τὸ χωριό, μὲ ὁδηγοὺς τὸν Μουχτάρη καὶ τὸν δάσκαλο καὶ καναδοῦ ἄλλους πρὸχοντας Τούρκους.

"Ἡ Ἄφυσιά εἶναι τὸ μόνον χωριό, ἀπὸ τὰ ἄλλα τῆς πατρίδας μας, πὸ διατηρεῖ ἀκόμα τὴν παλαιὰ τοῦ ὑπόστασι.

"Ἐχει 150 σπῖτια μὲ 600 κατοίκους, παλαιοὺς Ἄφυσιοὺς Τούρκους καὶ ἄλλους, ἐποικισθέντας ἀπὸ τὰ παράλια τοῦ Πόντου. Πολλὰ ἀπὸ τὰ σπῖτια τῆς διατηροῦνται καλὰ, οἱ δὲ καταστροφῆς εἶναι ἐλάχιστες, συγκρινόμενες μὲ τὴς τρομακτικῆς ἀπώλειαι τῶν ἄλλων χωριῶν μας. Οἱ ἐκκλησίαι κ' ἐδῶ εἶναι κατεδαφισμένες. Τὸ Ἰνδικο καὶ τὸ ὠραῖο Βατοπεδινὸ μοναστήρι τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Μόνον τὸ σχολεῖο σώζεται σὲ καλὴ κατὰστασι καὶ λειτουργεῖ μὲ 150 περίπου μαθητὰς τοῦς ὁποίους διδάσκουν ὁ δάσκαλος καὶ διευθυντῆς τοῦ Σχολεῖου κ. Ἀχμέτ Ἐρσάν καὶ μία δασκάλα, ἡ κ. Σετφά Τουγιούρ.

Πρόεδρος τοῦ χωριοῦ (μουχτάρης) εἶναι, ὅπως προαναφέραμε, ὁ λαμπρὸς Τούρκος συμπατρι-

ώτης κ. Χαλήλ, γιὸς τοῦ Χατζῆ Χαφούζ ἀπὸ τὴν Ἄφυσιά, ὁ ὁποῖος διοικεῖ τὸ χωριό μὲ σωφροσύνη καὶ ἐπιμέλεια ἐπὶ 18 ὀλόκληρα χρόνια συνεχῶς.

"Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ ἔγιναν ἀρκετὰ ἔργα στὴν Ἄφυσιά ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὸ σπουδαιότερον εἶναι τὸ τῆς ὑδρεύσεως, πὸ ἄρχισε τὸ 1950 καὶ τελείωσε τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1951. Ὡπως μᾶς εἶπε ὁ ἴδιος, μὴ ὑπόγεια φλέβα νεροῦ, πὸ ἔχει, κατὰ τοὺς γεωλόγους, τὴν πηγὴ τῆς στὴν Κυζικὴν χερσόνησο, ἔξοπισε στὴν Ἄφυσιά, στὴν τοποθεσίαι «μουτσουμπουνάρια». κοντὰ στὸ μοναστήρι τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Ἐγίναν ἔργα καὶ μὲ τιμεντένιους σωλῆνες μετέφεραν τὸ νερὸ στὸ χωριό, ὅπου ἔφιαξαν τέσσαρες βρύσες, μὴ στὸ προαύλιον τοῦ σχολεῖου—στὴ θέσι πὸ ἦταν ἄλλοτε τὸ παλιὸν σχολεῖο—μὲ 3 κρουνοὺς, μὴ μπροστὰ στὸ τέμενος μὲ 6 κρουνοὺς, μὴ στὸ Πανοχώρι, ἀνάμεσα στὰ σπῖτια τοῦ Μανουοῦκι καὶ τοῦ Φωτάκι, μὲ 4 κρουνοὺς, καὶ μὴ στὸ Κατωχώρι, κοντὰ στὴν πόρτα τοῦ Κῶστα τοῦ Χατζηγιωργίου, μὲ 3 κρουνοὺς.

Τὸ ὄλο ἔργο ἐστοίχισε 17.000 λίρες Τουρκίας, ἐκτός ἀπὸ τὴν προσωπικὴ ἐργασίαι τῶν κατοίκων. Τελείωσε στὴς 15 Ἰανουαρίου 1951, ἡμέρα Πέμπτη, καὶ σὲ μὴ πανηγυρικῆ συγκέντρωσι, πὸ βρέθηκε ὄλο τὸ χωριό, ἄνοιξαν ὄλες οἱ βρύσες μᾶζι γιὰ νὰ δώσουν μὲ τοὺς 16 κρουνοὺς τῶν στὴν Ἄφυσιά ἄφθονο καὶ πολὺ ὠραῖο νερό.

Ὡπως μᾶς ἐπληροφόρησε ὁ κ. Χαλήλ, οἱ σημερινοὶ κάτοικοι τῆς Ἄφυσίας ἀσχολοῦνται μὲ τὴν ἀμπελοφυξίαι, τὴν γεωργίαι, τὴν κηπουρικῆ, τὴν ἀλιείαι, τὸ ἐμπόριον τῶν φρούτων, τῶν κρασιῶν, τῶν ψαριῶν, τῆς ἄμμου κ.τ.λ. Καλλιεργοῦν ἀμπέλια, ἀπὸ τὰ ὁποῖα παράγουν περί τὸ 1.000.000 κιλά κρασί τὸ χρόνο, ἔχουν κήπους μὲ ὀπωροφόρα δένδρα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα παράγουν περί τὴς 80.000 κιλά βερούκοκα, 15.000 κιλά ἀμύδαλα, 6—7.000 κιλά ἀπίδια πρῶϊμα, μὲ προοπτικὴ νὰ αὐξήσουν τὴν παραγωγή τοῦ εἴδους αὐτοῦ σὲ 20.000 κιλά, μὲ τὰ νέα δένδρα πὸ ἔχουν φυτέψει, 5—6.000 κιλά ροδάκινα, καρπού-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ

στὴν 4η σελίδα.

Τὸ ὠραῖο σχολεῖο τῆς Ἄφυσιάς, πὸ σώζεται καὶ σήμερον ὅπως τὸ ἀφήσαμε τὸ 1922

125 ΜΑΡΤΙΟΥ ΣΤΗ ΛΙΜΝΗ

ΛΙΜΝΗ, (Εύβοιας), Απρίλιος, (του άναπακριτοδ μας).— Μεγαλοπρεπέστατα εορτάσθηκε έφέτος στη Λίμνη ή έθνική εορτή τής 25 Μαρτίου.

Μετά την επίσημο δοξολογία στον Ι. ναό μας, έψάλη στον Τάφο των Ηρώων Τρισάγιον από τον Ιερέα μας πάτερ Νικόδημο και τον Ιεροδιάκονο κ. Βασίλ. Μπλέτσον, ό δέ Πρόεδρος του Έμπορικού Συλλόγου Λίμνης συμπατριώτης κ. Σωτ. Κυπαρισσιδης κατέθεσε στέφανον, έκ-φώνησας τον παρακάτω λόγον:

Είπέ στην φίλη Σπάρτη μας, ό ξένη διαβάτα, ότι πιστοί στους νόμους της κοιτώμεθα ένταύθα.

Αντά έγραψαν οι άρχαιοι Σπαρτιάται επάνω εις τάφον πεσόντων ύπέρ πατρίδος. Και ήμείς, μιμηταί των άρχαίων ένδόξων προγόνων μας, άφού έχομεν τα όνόματά σας με άνεξετήλα γράμματα πάνω σ' αυτήν την μαρμαρίνη πλάκα, ερχόμεθα κάθε έπέτειο έθνικής εορτής να στεφανώσωμεν έσως τους άθανάτους ήμεις οι θνητοί.

Σήμερον ήμεις, αύριο τα παιδιά μας και μεθαύριο τα παιδιά των παιδιών μας.

Και σήμερον, μεγάλην επέτειον τής Έθνικής μας παλιγγενεσίας, έχεται και ό έμπορικός κόσμος τής Λίμνης δι' έμού να σάς στεφανώση με τον δάφνινον τούτον στέφανον, ως έλάχιστον φόρον τιμής και εύγνωμοσύνης, διότι και Έσείς, ως άλλοι Σπαρτιάται, έπέσατε ύπέρ τής έλευθερίας και τής άνεξαρτησίας τής πατρίδος σας. Άς είναι ή μνήμη σας αιωνία, άθανάτοι Ηρώες.

Τήν ώραία τελετή παρηκολούθησαν οι τοπικές μας άρχές και όλοι οι κάτοικοι τής Λίμνης. Π. ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΔΗΣ

ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ ΛΑΘΟΥΣ

Στήν περιγραφή των έντυπώσεων μας από την έπίσκεψή μας στην Κούταλι, που δημοσιεύσαμε στο προηγούμενο φύλλο μας, από τυπογραφικό λάθος στο ποίημα του κ. Δημ. Οικονομίδη, ό δεύτερος στίχος, από:

Άνεμοι τής θάλασσας (σά) κενά παράθυρα έγινε:

Άνεμοι τής θάλασσας (διά) κενά παράθυρα, που δέ δίνει κανένα νόημα και χαλνά τό ποίημα. Διορθώνοντες σήμερα τό λάθος, παρακαλούμε τον κ. Οικονομίδη να μάς συγχωρήση γι' αυτό.

Κοινωνική Ζωή και κίνησις

● ΝΕΑ ΤΩΝ ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΟΙΚΙΩΝ ΜΑΣ ●

ΠΕΙΡΑΙΩΣ

—Γάμοι:

Ό κ. Ξενοφών Κότης και ή θνίς Δομνίκη Κωνσταντινίδου, από τά Παλάτια, έτέλεσαν στις 28) 12)51 τούς γάμους των, με παράνυμφο τον κ. Ιωάννη Γιαννόπουλο, νονό τής ζύμφης. Τό ταιριαστό ζευγάρι θερμά συχαίρουμε.

—Άνάμεσα σ' ένα έκλεκτό κύκλο καλεσμένων τελέσθηκαν στις 21) 4)52 στον Ι. ναό τής Αγίας Αικατερίνης Πειραιώς οι γάμοι του κ. Σταύρου Ζαράνη και τής θνίδος Εύδοκίας Άντωνιάδου, κόρης του καλού και άγαπητού συμπατριώτου από τό Πραστεϊό κ. Νικολάου Άντωνιάδου (Μπαξεβανάκη). Τά στέφανα άλλαξε ή κ. Κωνσταντίνα Καρφιά. Στους νεονύμφους εύχόμαστε κάθε εύτυχία:

—Βαπτίσεις:

Στίς 13 Άπριλίου ό κ. Γιαννάκης Δρίτσας άνεδέξατο από την κολυμβήθρα, στον Ι. ναό του Αγίου Σπυριδωνος, τό άγοράκι του άγαπητού φίλου και συμπατριώτη δημοσιογράφου κ. Άντώνη και τής κ. Άγλαΐας Μαρμαρινού. Τό νεοφώτιστο έλαβε τό όνομα Σπύρος. Στους εύτυχείς γονείς και τον άνάδοχο εύχόμαστε κάθε εύτυχία.

—Η κ. Έλπίδα και ό κ. Γεώργιος Μαραγκάκης από τον Μαρμαρά έβάπτισαν στις 25)2)52 τό άγοράκι τους, στο όποιο έδωσαν τό όνομα Σταυρινός. Εύχόμαστε να τούς ζήση. Τ. Χ.

—Θάνατοι:

Άπέθανε στις 14 Μαρτίου στον Πειραιά και κηδεύθηκε σεπνοπρεπέστατα με συμμετοχή πολλών συμπατριωτών ή Μαργαρίτα Άντωνίου Τσουκαλά, τό γένος Έλισσαίου Έλισσαίου, από τον Μαρμαρά. Τά τέκνα τής Έλισσαίου, Χαράλαμπος και Ιωάννη και τον άδελφό τής Πασχάλη Έλισσαίου θερμά συλλυπούμεθα.

ΒΑΘΕΙΑΣ (Εύβοιας)

—Γεννήσεις:

Η κ. Παναγιώτα, σύζυγος Κωνστ. Μαστρογιαννάκη από τον Μαρμαρά, τό γ. Εύαγ. Άντωνιάδη από τό Πραστεϊό, έγέννησε άγοράκι. Εύχόμαστε να τούς ζήση. Άντών. Πολιτάκης

ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ (Άθηνών)

—Άρραβώνες

Ό κ. Χρήστος Σωτηρόπουλος από την Μ.

Άσία και ή θνίς Φωτίκα Άντωνιάδου από την Κούταλι, έδωσαν άμοιβαία ύπόσχεση γάμου. Τους συχαίρουμε θερμά και εύχόμαστε καλά στέφανα. Κωνστ. Ν. Άντωνιάδης

Ν. ΠΑΛΑΤΙΩΝ

Γάμοι:

Ό κ. Δημ. Πανίσσης από τά Παλάτια και ή Γεωργία Κωνστ. Ροκάκη από τό Κακοσάλεσι, έτέλεσαν τούς γάμους των στις 28)12)51 στον Ι. ναό Αγίας Παρασκευής (όδοϋ Αιόλου — Άθηνών) με παράνυμφο την άδελφή τής ζύμφης θνίδα Έλένη Κ. Ροκάκη. Τους εύχόμαστε κάθε εύτυχία.

ΧΑΛΚΙΔΙΟΣ

—Άρραβώνες:

Ό κ. Νικ. Κων. Κουζουνάκης από τά Παλάτια και ή θνίς Παρασκευή Βογιατζή έδωσαν άρραβώνα. Θερμά συχαίρουμε.

—Βαπτίσεις:

Ό κ. Νικ. Τζούμας έβάπτισε τό άγοράκι του κ. και τής κυρίας Παναγ. Μ. Οικονομίδη και τό ώνόμασε Μιλτιάδη.

Στους γονείς και τον άνάδοχο εύχόμαστε να τούς ζήση.

ΛΙΜΝΗΣ (Εύβοιας)

—Γάμοι:

Ό κ. Μιχαήλ Σέρβος από τό Σκουτέραγο και ή θ. Άλεξάνδρα Δημόυ Δελή από τον Μαρμαρά, έτέλεσαν τούς γάμους των.

—Ό κ. Γεώργ. Μαρinos από την Χαλκίδα και ή θ. Λούλα Ιωάν. Στολλά από τον Μαρμαρά έτέλεσαν τούς γάμους των.

Τους εύχόμαστε κάθε εύτυχία.

—Βαπτίσεις:

Ό κ. Θωμάς Φιλιππίδης, ποτοποιός από την Χαλκίδα, άνεδέξατο από την Ι. κολυμβήθρα τον γιοϋ του συμπατριώτη μας από τον Μαρμαρά κ. Νικολάου Διάκου, καλέσας αυτόν Ιάκωβον. Στους γονείς και τον άνάδοχο εύχόμαστε να τούς ζήση ό νεοφώτιστος. Πάρις Ι. Κυπαρισσιδης

ΒΟΛΟΥ

—Γεννήσεις:

Η κ. Εύπραξία σύζυγος Άγγελή Α. Στρέπα από τά Σκουπιά τής Άλώνης, έγέννησε τον περασμένο μήνα κοριτσάκι, τό πρώτο βλαστάρι τής οικογενείας των. Στους εύτυχείς γονείς και τις γιαγιάδες κυρίαν Έλένην Α. Στρέπα και κυρίαν Μαρίκαν Α. Κα-

μαλακίδου εύχόμαστε να τούς ζήση ή νεογέννητη. Άντων. Π. Χατζηνανός

Ν. ΚΟΥΤΑΛΕΩΣ

—Μνημόσυνα:

Η κ. Κωνσταντινιά Εύριπιδου Τουτουδάκη, έκτελούσα έντολήν τής έγκατεστημένης στο Λίνκολν Νεβράσκα τής Αμερικής έκλεκτής συμπατριώτισσάς μας κ. Έλένης Ρολογιά, έτέλεσε στις 23 Μαρτίου στον Ι. ναό Ν. Κούταλης μεγαλοπρεπέστατο μνημόσυνο για την άνάπαυση τής ψυχής του άδελφου τής κυρίας Ρολογιά, Μανώλη.

Τήν έπιμνημόσυνο δέησι παρηκολούθησαν όλοι σχεδόν οι κάτοικοι τής Ν. Κούταλης έκφράσαντες στην κυρία Τουτουδάκη τά θερμά συλλυπητήριά τους προς την κυρία Ρολογιά για την άπώλεια του άδελφου τής.

Με την εύκαιρία αυτή ύποχρέωσή μας θεωρούμε να τονίσουμε τά φιλέσπλαχνα και φιλοπάτριδα αισθήματα τής κυρίας Ρολογιά, ή όποία από τής άπελευθέρωσης έβοήθησε πολλούς Κουταλιανούς με χρήματα και δέματα.

Ν. ΥΟΡΚΗΣ

—Γάμοι:

Άνάμεσα σε μιά μεγάλη συγκέντρωση από συγγενείς και φίλους τελέσθηκαν την 1η Μαρτίου στη Ν. Υόρκη οι γάμοι του έκλεκτου νέου κ. Γεωργίου Αλμ. Καλφοπούλου, γιοϋ τής κ. Ιωάννης τό γένος Ζαχαρωφ από την Κούταλι, και τής πανευμορφής θνίδος Κατερίνας Άν. Ντεμάζε. Στο ταιριαστό ζευγάρι εύχόμαστε βίο άνθόσπαρτο. Β. Βασιλείου

ΧΟΥΣΤΟΝ (Τέξας)

—Μνημόσυνα:

Φροντίδες του γιοϋ τής κ. Θεοδοσίου Χριστοφίδη και τής κόρης τής κ. Κατίνας Πάππα, μεγαλοπρεπέστατο τελέσθηκε τον π. Ιανουάριο τό έτήσιο μνημόσυνο τής αξέχαστης συμπατριώτισσας από την Κούταλι Μνηστώς Άγγελή Χριστοφίδου.

Τήν έπιμνημόσυνο δέησι παρηκολούθησαν πολλοί συμπατριώτες και άλλοι έόμογενείς, φίλοι των οικογενειών Πάππα και Χριστοφίδη.

ΚΩΝ)ΠΟΛΕΩΣ

—Άρραβώνες:

Ό έκλεκτός νέος κ. Χριστόδουλος Ιω. Χριστοδουλίδης, από τό Πασαλιμάνι, ύπάλληλος του Γενικού Προξενείου τής Έλλάδος στην Κων)

ΜΕ ΛΙΓΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ

* Τήν Κυριακή, 18 Μαΐου. ό Προικοννησιακός Σύνδεσμος, τό μοναδικό αυτό Σωματείο μας, καλεί τά μέλα του σε γενική συνέλευση, για την άνάδειξη του Διοικητικού Συμβουλίου, που θα τιμονιάρη τό Σύνδεσμό μας κατά την περίοδο 1952—1953. Δέν χρειάζεται ή ύστασι, πως κάθε συμπατριώτης πρέπει να βρη τρόπο για να παρευρεθη στη συνέλευσι. Είναι τό πρωταρχικό πατριωτικό μας καθήκον.

* Η γενική συνέλευσι γίνεται στη γνωστή αίθουσα του Ηπειρωτικού Συνδέσμου στον Πειραιά και θα πρέπει να μείνη ιστορική για την παροικία μας. Να μούν στην άκρη οι μικροδιαφορές, οι αντίθεσεις, οι άδιαφορίες, οι μικροεγωϊσμοί και από όλες τις γωνίες τής Άθήνας και του Πειραιά, απ' όλα τά γύρω προάστια να κινήση ό κάθε Προικοννησιος με την άπόφασι να γινή ένα κομματάκι του μονιασμένου και άγαπημένου συνόλου τής παροικίας μας, που έκφρασί του πρέπει να γινή—και θα γινή ό Σύνδεσμός μας. Φτάνει να τό θελήσουμε.

* Στην προσπάθεια για την άποκατάστασι τής ποθητής ενότητος μέσα στο Σωματείο μας άς δώση ό καθένας ότι καλό έχει: την άξία του, τό μυαλό του, τις γνώριμες του, την άγάπη του, την φλόγα τής καρδιάς του την άσβεστη για τή χαμένη μας πατρίδα.

* Πληροφορούμαι ότι τό Δ. Σ. του Οικοδομικού μας Συνεταιρισμού ή «Προκόννησος» παρακαλεί όσα μέλη του κρατάνε άσπρες άποδείξεις καταθέσεων τής Προσωρινής Έπιτροπής να περάσουν από τά γραφεία, Νοταρά 47, και να τις αλλάξουν με έπίσημα γραμμάτια εισπράξεως. Έτσι διευκολύνουν τό διαχειριστικό έργο του Συνεταιρισμού. Ό Ταμίας μάλιστα του Συνεταιρισμού, για να διευκολύνη την κατάστασι, είναι στη διάθεσι του κάθε συνταίρου από τις 9 τό πρωί έως τις 7 τό βράδυ.

* Και ήκάτι άκόμη για τον Συνεταιρισμό. Έμαθα πως ό μηχανικός μας τέλειωσε τό πολεοδομικό σχέδιο κ.λ.π. τής «Νέας Προκόννησου» και ότι κατέτεθησαν στο Έπουργείο Άνοικοδομήσεως όλα τά δικαιολογητικά για την έγκρισι του σχεδίου, που πάνω σ' αυτό θα γινή και ή κλήρωσι των οικοπέδων. Άειντε λοιπόν και ζυγώνουμε. Τά «καλά κόποις κτώνται».

Τό Σκορπίδ'

πολι, και ή έξάιρετος θνίς Μαριάνθη Α. Παπατσά, από την Θεσνίκη, έδωσαν άρραβώνα στις 2 Μαρτίου στην Θεσνίκη.

—Ό κ. Γεώργιος Χ' Παναγιώτου Εύστρατιάδης, από τον Μαρμαρά, και ή αξιέρατος και πολύφερνος θνίς Μαρίκα Προδρόμου Εύσταθουλου έτέλεσαν τούς άρραβώνες των σε στενό οικογενειακό κύκλο, στις 6 Άπριλίου.

Τους μνηστευθέντας συχαίρουμε θερμά και εύχόμαστε ταχεία την στέψιν.

—Άναχωρήσεις.

Άνεχώρησε στις 11 Άπριλίου με τό άμόπλοιο «Άδανα» για την Βυρνητό και από εκεί για τά Ιεροσόλυμα όπου θα εορτάση τό Πάσχα, ό λαμπρός συμπατριώτης μας κληρικός κ. Ιωάννης Οικονομίδης, Πρωτοσύγγελος του Παναγιού Τάφου στην Πόλι και ήγούμενος τής έν Χάλκη Ιεράς μονής του Αγίου Γεωργίου του Κρηνου. Στην Άγια Πολι ή Ιερά άγιοταφική Άδελφότης και ό

Μακαριώτατος Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ. Τιμόθεος, έχοντες ύπ' ύψει την άξιοσημείωτο δρᾶσι του πολυτίμου αυτού στελέχους των, θα έκδηλώσουν, ως έιμεθα βέβαιοι, την ευαρέσκεια τής Σιωνιτιδος εκκλησίας προς αυτόν.

Πληροφορούμεθα έπίσης ότι ό κ. Οικονομίδης, κατά την έπιστροφή του στην Κων)πολι, θα περάση από τάς Άθήνας, για να έπικονωνήση με τούς έγκατεστημένους στην Έλλάδα συμπατριώτας.

ΣΥΛΛΥΠΗΤΗΡΙΑ

Τήν άγαπημένη μας κ. Άνδρομάχη Καλαφάτη και τά τέκνα τής Χρηστο και Φωτεινή θερμά συλλυπούμεθα για τον θάνατο του πολυαγαπημένου των συζύγου και πατρός Άλεξάνδρου Καλαφάτη.

Οικογένεια ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΕΤΡΙΑΗ

ΕΥΧΕΣ

Στον κ. Χρήστο Σωτηρόπουλο από την Μ. Άσία και στην θνίδα Φωτίκα Άντωνιάδου από την Κούταλι, που έδωσαν άρραβώνα στην Άγία Παρασκευή Άττικής, εύχομαι ταχεία την στέψιν. Δημήτριος Ιορδανίδης

Στον εορτάζοντα στις 14 Μαΐου άγαπητόν μας γαμβρόν κ. Ισιδωρον Μίλλερ, έγκατεστημένο στην Ν. Υόρκη, εύχόμαστε χρόνια πολλά κι εύτυχιόμενα. Οικογένεια Κυπαρισσιδη

Στον άγαπημένο μας έξάδελφο κ. Τάκη Χαλβατζή, που έτέλεσε τούς γάμους του μετά τής θνίδος Θεοδοσίας Βραχνου, εύχόμεθα μακροχρόνιο και καλή ζωή. Τά έξαδέλφια του Άλεξάνδρα και Μενέλαος Παυλίδης

Ν. Γ. ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
Φο. Ρουζβελτ 41 Μέγ. Ήλ. Σταθμοϋ
Τηλ. 20.088—26.816 Τηλέφ. 41.438

ΑΣΦΑΛΕΙΑΙ

ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ—ΣΚΑΦΩΝ—ΠΟΛΕΜΟΥ
ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΠΛΗΡΩΜΑΤΩΝ ΠΛΟΙΩΝ

ΧΡΥΣ. Β. ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΔΗΣ
ΑΡΧΙΤΕΚΤΩΝ—ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ

Διπλωματοϋχος Έθνικου Μετσοβ. Πολυτεχνείου

Όδός Νίκης 13-Καλαμάκι (Π.Φαλήρου). Τηλ. 33.012

Η ΠΡΟΠΟΝΤΙΣ,,

ΑΣΦΑΛΕΙΑΙ: ΠΥΡΟΣ—ΘΑΛΑΣΣΗΣ
ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

Έδρα: Άθήναι, Φρ. Ρουζβελτ 41 • Τηλ. 20-088

Πρακτορεία εις όλας τάς πόλεις τής Έλλάδος

ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ
ΜΕΛΕΤΗ

ΕΠΙΒΛΕΨΙΣ—ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ

ΝΕΑ ΤΩΝ ΠΑΡΟΙΚΙΩΝ ΜΑΣ ΚΑΛΛΙΦΟΡΝΙΑΣ

Της αντίπροσώπου μας κ. Άννας Ταμαρά

Γεννήσεις :

Η κ. Ειρήνη Γρηγορίου Παπασιδέρη, έγκατεστημένη στο Φρέσκο Καλλιφορνίας, έγέννησε κοριτσάκι, το πρώτο της παιδί. Θερμά συγχαρητήρια.

Βαπτίσεις :

Στόν Ι. ναό του Εύαγγελισμού, της Έλλην Κοινότητας Άγιου Φραγκίσκου, έγένετο στις 14) 10) 51 η βάπτισις της κορούλας του κ. Κώστα και της κυρίας Άννας Σταύρου, τό γένος Ν. Σαρμπάλη, από τόν Μαρμαρά. Τό μυστήριον έτέλεσε ο Ιερατικός προϊστάμενος της κοινότητός μας πάτερ Πολύευκτος Φινφίνης, τήν δέ νεοφώτιστη ανέδεχθησαν από τήν Ι. κολυμβήθρα ο κ. Γεώργιος και η κυρία Γεωργία Πούλου, χαρίσαντες σ' αυτήν τά όνόματα Δημήτρα — Γεωργία. Μετά τήν βάπτισις δόθηκε στους συγγενείς και κουμπάρους δείπνον, στό ξενοδοχείο «Νέον Δελμόνιας», και ακολούθησε διασκεδάσις στό σπίτι του κ. και της κυρίας Σταύρου. Τούς εύτυχείς γονείς και τούς αναδόχους συχαίρουμε θερμά, εύχόμενοι να τούς ζήση ή νεοφώτιστη.

Οι έγκατεστημένοι στό Βαλέο της Καλλιφορνίας νεαροί συμπατριώτες μας κ. Δημήτριος και κυρία Μάρθα Καπάνται, τό γένος Ιωάννου Άθανασίου, από τήν Γαλλιμή, έβάπτισαν στις 9) 11) 51 τό κοριτσάκι τους στόν έκει Έλληνικό Ιερό ναό του Άγιου Κωνσταντίνου και Άγίας Ελένης. Τό μυστήριον έτέλεσε ο αιδεσιμώτατος Ιερέυς κ. Ιωάννης Πετρόπουλος, τήν δέ νεοφώτιστη ανέδεξατο από τήν Ι. κολυμβήθρα ο συμπατριώτης από τόν Μαρμαρά κ. Σωτήριος Σίμος, χαρίσας σ' αυτήν τό όνομα Ιωάννα. Μετά τήν βάπτισις ακολούθησε οικογενειακή διασκεδάσις στό σπίτι του παπού και της γιαγιάς κ. Ιωάννου και κυρίας Μοσκοκαρφιάς Άθανασίου. Στούς εύτυχείς γονείς, τόν παπού και τήν γιαγιά, και τόν νουνό κ. Σωτήριο Σίμο εύχόμαστε καλορρίζικο τό όνομα κ ι να τούς ζήση ή νεοφώτιστη.

Πένθη :

Στις 22) 11) 51 απέθανε στις Τακόμα Ούάσιγ-

κτον ή καλή συμπατριώτισσά μας Άφεντούλα Άχιλλέα Παπανικολάου, τό γένος Χρήστου Γιαννή, από τήν Γαλλιμή. Η μεταστάσα έγκατέλειψε δυό υιούς, τόν Νικόλαο και Χρήστο Παπανικολάου, και δυό αδελφούς έγκατεστημένους στην Άμερική, τόν κ. Σπύρο και τόν κ. Γιάννη Γιαννή. Από τό Βαλέο Καλλιφορνίας άνεχώρησε όπως παρευρεθή στην κηδεία της ύμψης της Άφεντούλας, ή κ. Μαριγώ Α. Σαρχώση, τό γένος Παπανικολάου από τήν Γαλλιμή, ή όποία και παραστάθηκε σαν αδελφή κατά τήν κηδεία.

Πρόοδοι συμπατριωτών

Ο λαμπρά έγκατεστημένος στην πόλι μας έκλεκτός από τά Παλάτια συμπατριώτης κ. Μόρφης Γεωργίου Μπυλικόπουλος και ή σύζυγός του κυρία Παναγιώτα, έκτισαν μιά πολύ ώραία και μεγάλη οίκια, στην όποία και έγκατεστάθησαν πρό μηνών με τά δυό παιδιά τους Αικατερίνη και Νίκο. Τούς συχαίρουμε θερμά και τούς εύχόμαστε καλορρίζικο τό καινούργιο τους σπίτι.

Αναχωρήσεις :

Άνεχώρησε πρό ήμερών για να ύπηρετησή ως κληρωτός στις τάξεις του Άμερικανικού στρατού ο νεαρός Βασίλειος Εύθυμ. Μπούρας, άγαπητός υιός του κ. Εόθυμίου και της κυρίας Κυριακής Μπούρα, τά γ. Σταύρου Γκιουλάκη, από τόν Μαρμαρά. Τού εύχόμαστε με τό καλό να τελειώση τήν θητεία του και να γυρίση κοντά στους δικούς του.

Αφιξεις :

Προερχόμενη από τήν Έλευσίνα Άττικής, όπου ήτο έγκατεστημένη, έφθασε στό Βανκούβερ Καναδά ή θνίς Θεόκλεια Παπανικολάου από τήν Γαλλιμή, αδελφή της έγκατεστημένης στό Βαλέο Καλλιφορνίας κ. Μαριγώ Α. Σαρχώση, ή όποία και έπήγε να τήν συναντήση στό Βανκούβερ.

Προερχόμενος από τό Σιάτλη Ούάσιγκτον μάς έπεσκέφθη ο συμπατριώτης από τόν Μαρμαρά κ. Στέφανος Κούφατζης, ο όποιος μάς περιέγραψε τις καλές

ΝΑ ΚΑΘΗΣΗ ΣΤ' ΑΥΓΑ ΤΟΥ

Τόν... γαλαζοαίματο συμπατριώτη, τόν... «άπ' εύθείας άπόγονο τών καταγομένων από τήν Παφλαγονία του Πόντου Βυζαντινών Αυτοκρατόρων», που ήλθε στην Γενική Συνέλευσι του «Προικοννησιακού Συνδέσμου» σαν άλλος Δόν Κιχώτης να έπιτεθή έναντίον δυό άπόντων μελών του Διοικητικού Συμβουλίου, προειδοποιούμε «να καθήση στ' αυγά του», γιατί θα μάς έξαναγκάση να τόν πολεμήσουμε, άμυνόμενοι, όχι με τά άτιμα μέσα που μεταχειρίζεται από χρόνια τώρα έναντίον μας, για να έπισκιάση—δπως νομίζει—τήν λαμπρότητα του πατριωτικού έργου μας, αλλά με στοιχεία έπίσημα, που έχουμε στα χέρια μας, και τότε θα μάθουν όλοι οι συμπατριώτες ποιός είναι, πράγματι, ο «κακός δαίμων» του Προικοννησιακού Συνδέσμου.

ΜΙΑ ΠΟΝΕΜΕΝΗ ΜΙΚΡΟΥΛΑ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΗΝ ΒΟΗΘΗΣΟΥΜΕ ΟΛΟΙ

Η εικονιζόμενη μικρούλα, κόρη του έγκατεστημένου στη Νέα Κίο Αργολίδος συμπατριώτου από τό Κλαζάνι, κ. Παρασκευά Ι. Σταμιού, έχει ανάγκη έγγειρήσεως, για να σωθή από πολύ σοβαρή ασθένεια, ή όποία από καιρό τήν έχει καθ-

λώσει στο κρεβάτι του πόνου.

Ο πατέρας της, φτωχός βιοπαλαιστής, τήν έ-

φρασε πρό ήμερών στας Άθήνας για να τήν εξετάσουν ειδικοί γιατροί, οι όποιοι και εξήτησαν για να τήν έγγειρήσουν και τήν θεραπεύσουν τό ποσό των 10.000.000 δραχμών. Τα χρήματα όμως δεν υπάρχουν, κι' έτσι ή μικρή Μαρία πήρε και πάλιν τόν δρόμο του γυρισμού στο χωριό της και τό κρεβάτι του πόνου της, με τήν τρυφερή παιδική καρδιά της βαρεια τραυματισμένη, που χάθηκαν οι έλπίδες της να νοιώση κι' εκείνη τή χαρά της ζωής.

Ο πατέρας της, στην άπελπισία του, που δεν έχει χρήματα για να κάμνη καλό τό παιδί του, κάμνει θερμή έκκληση σ' όλους τούς συμπατριώτες να κάμουν ένα έργο για να συγκεντρωθή τό ποσό που χρειάζεται για τήν έγγειρήση και τή θεραπεία της μικρής Μαρίας και θα τούς είναι αιωνίως ευγνώμων. Συ-

Η ΛΑΜΠΡΗ ΣΤΑ ΧΩΡΙΑ ΜΑΣ

Του συνεργάτου μας κ. Θ. Σ. Θεοφανίδη

Γαργάριζε ο ήλιος στό Πραστεϊό, που ξυπνούσε λουσμένο στην άνοιξιάντικη δροσιά, και έρριχνε τις άκτίνες του να χαίρετίσουν όλα τά σπίτια που περίμεναν να γιορτάσουν τήν Λαμπρή. Στο Βρυσούδι είχαν αρχίσει να πετούν πεία οι πεταλούδες οι χελιδονήσιες, και πάνω στον Μπαλωτή της Συρματένιας του Άποστόλη του Διομαντή τό περιβόλι, φούντωνε ο άμύραντος και ράγιζαν οι κοντοέδες στις τριανταφυλλίες. Άπέραντο ένα σεντόνι στολισμένο με παπαροβνες, μαργαρίτες, χλόμπους, ρόκες και άλσφαγκους, άπλώνουνταν στα πλάγια του βουνού, για να στρωθή ο Μάης, που δεν άργουσε πολύ ναρθή. Καβάλλα έπάνω στη γρίβα του κατέβαινε άπ' τήν Ορτουμάνα ο Ψευτοσάββας με μιά σηκωσιά δάφνης για τήν εκκλησιά, και βιαστικός, μ' ένα κοπάδι άρνιά έφθανε ο Ντεβράνος του Λαπαδάκη, άπ' τούς Τεπέδες.

Η φύσις εκεί στα Μαρμαρονήσια, γιόρταζε τό ζύπνημά της με τήν Άνάστασι. Για τούτο και τό κτύπημα της καρπανάς τ' Άηγιώργη είχε κάτι τό έξαιρετικά χαρούσυνο τό Μέγα Σάββατο στόν Έσπερινό, και ή εκκλησιά δεν άργησε να γεμίση άμέσως. Ός και ο ταμαχικός άκόμα, που τό άργαστήρι του δούλευε σαν ρολόι, τόκλεινε για μιά ώρα, για να εκκλησιασθή ο παραγιός του. Είχε σημασία για όλη τή νεολαία τό πραινό του Μεγάλου Σαββάτου. Γοργά και ζωηρά προχωρούσε ή άκολουθία και γαλήνια έβγαينه ή φωνή του Λευθήρη Ιωαννίδη στό «Κατευθυν-

θήτω» και με τήν ίδια άταραξία σαν βιβλικός προφήτης που όραματίζονταν μελλούμενες συμφορές, βροντοφωνούσε στην «Παγκόσμιον Δόξαν» τό «Θαρσείτω λαός του Θεού».

Ολόγεμη ή εκκλησιά από παιδικές φωνές στό «Κύριον ύμνεϊτε» και σιγά-σιγά, σαν να τήν τραβούσε κάποιος άόρατος μαγνήτης, όλη ή άφροντις νεολαία συγκεντρώνονταν στόν νάρθηκα. Ο πειό ύπομονητικός έμενε να πη τόν Άπόστολο. Με τρεμάμενη από λαχτάρα φωνή άρχιζε «Πάσα ή γη προσκυνησάτωσάν σοι και ψαλότωσάν σοι», «άλαλόξατε τώ Κυρίω πάσα ή γη».

Και στό τέλος πραγματικά αλάλαζε τή γη και τράνταζε άπ' τα χεμέλια ο Άηγιώργης και βόιζε τό παν, μόλις άπ' τήν Ωραία Πύλη έμφανίζονταν ο Παπά Βλαχάκης με τις δάφνες, ψαίλνοντας στό διαπασών τό «Άνάστα ο Θεός». Ούτε του Κολοκοτρώνη και του Καραϊσκάκη τ' άρματα να ήσαν, δεν θάκαμαν τόσο κρότο. Τρομπόνια καράβισια, τσακμακιά, πιστόλες της καρβαλαρίας, πολιτικά με δυό μπούκες, ως και αυτά τά τουφεκία με τις χάρτινες καψούλες, δίναν στη θρησκευτική άκολουθία της ήμέρας ένα ιδιαίτερο τόνο, άρκετά χαρακτηριστικό. Οι καπνοί του μπαρουτιού έκαμαν πολλές φορές τούς ψάλτας να μη μπορούν να συνεχίσουν και ίσως από έδω ένεπνεύθη ο φίλτατος κ. Ιπ. Μακρής τό «Στόμα σώπαινε, και μιλα τουφέκι».

Τι κι' αν σίγησαν έκει στό Πραστεϊό τά τουφεκία της Λαμπρής; τι κι' αν αυτός ο Άηγιώργης έπεσε συντρίμια στο ίδιο τό έδαφος; Κάτι με λέγει μέσα μου πως θα ξανακουσθή πάλι έκει σαν σήμερα, κάποιο Μεγάλο Σάββατο, τό... Άνάστα ο Θεός!... Κων/πολις, Άπρίλιος 1952

ΣΥΣΤΗΣΑΤΕ ΘΕΡΜΑ τά «Μαρμαρινά Νέα» στους συγγενείς και φίλους σας συμπατριώτες και έγγράφατέτους συνδρομητάς. Τά «Μαρμαρινά Νέα» είναι τό μοναδικόν μέσον συνδέσεως και έπαφής τών άπανταχού Μαρμαρινών

Η αυτοβιογραφία του Παναγιή Κουταλιανού

Η ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΑΥΘΕΝΤΙΚΗ ΕΙΣΙΣΤΟΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΚΑΤΟΡΘΩΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΘΥΛΙΚΟΥ ΑΘΛΗΤΟΥ ΜΑΣ ΚΑΤ' ΑΦΗΓΗΣΙΝ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ

Αποκλειστικότης «ΜΑΡΜΑΡΙΝΩΝ ΝΕΩΝ». Άπαγορεύεται ή άναδημοσίευσις.

Η άφιξις μου στην Κούταλι και ή έπαναφορά μου στο Γιλδίτζ

37 Άφήσας τά εργαλεία μου στο Γιλδίτζ, έπήγα τό άτόμολιο της γραμμής και άνεχώρησα για τήν Κούταλι. Όταν έφθασα εκεί, οι συμπατριώτες μου, για να με τιμήσουν, είχαν έτοιμη μεγάλη δωδεκάκωπο λέμβο (σαντάλα) για τήν άποβίβασι μου. Έγώ όμως έκάλεσα ένα συμπατριώτη μου λεμβούχον, τόν Άντώνιον Κάρκαν, ο όποιος και με άπεβίβασε. Σε λίγο άσπαζόμουν τήν σύζυγο και τά τέκνα μου στο πατρικό μου σπίτι, όπου τούς είχα στείλει προηγουμένως, και στο όποιο μαζεύθηκε όλος ο πληθυσμός της Κούταλης για να μου πη τό «καλώς ώρισες» και να με συχαρή.

Μετά παρέλθει έξη άκριβώς ήμερών και ένώ μιά μέρα έτοιμαζόμουν με πολλούς φίλους μου να εκδράμουμε στόν Προφήτη Ηλία, στο γραφικό μοναστήρι που βρίσκεται στην κορυφή του βουνού της πατρίδας μου, κατέφθασε από τήν Άρτάκη ένας Τούρκος μπέμπασης, κομίζων τηλεγράφημα,

με τό όποιο διατασσόμην Αυτοκρατορική έντολη να σπεύσω στην Κωνσταντινούπολι.

Άνεχώρησα άμέσως, όταν δέ έφθασα στο Γιλδίτζ και άφου προσκύνησα τόν Σουλτάνο, μου έφεραν δυό μπάλες που είχε ή κάθε μιά βάρος τριάντα όκάδες και τις όποιες είχε φέρι από τήν Εύρωπη ο υιός του Σαϊτ πασά και κανείς δεν μπορούσε να τις σηκώση. Διαταχθείς να τις σηκώσω, τις έσήκωσα με πολλή εύκολία, κατόπιν δέ έπήρα και τις δυό με τό ένα χέρι και τις έσήκωσα. Ύστερα από αυτό, έντολη του Σουλτάνου, έδωσα παράστασι, χρησιμοποιήσας όλα τά εργαλεία μου, τά όποία είχα αφήσει εκεί πριν αναχωρήσω για τήν Κούταλι, και προκαλέσας όποιον θέλει από τούς παρευρισκομένους να σηκώση τά σιδερά μου, αλλά κανέναν δεν τό κατώρθωσε. Μεταξύ τών παρευρισκομένων στην παράστασι εκείνη ήταν και ο Γάλλος παλαιστής Τουμπιά με τά εργαλεία του. Άπειράθη και αυτός να σηκώση τά σιδερά μου, αλλά δεν τό κατώρθωσε. Έδεια τότε έγώ όλα τά δικά του σιδερα και τά έπαίζα ώσαν κομπόλογι. Ύστερα από αυτά, παρουσίασε εκείνος ένα σιδερένιο ραβδί, τό όποιο

έλύγισε κτυπώντας το στόν βραχίονά του. Τό έπήρα ύπερα έγώ και άφου τό έλύγισα με τόν ίδιο τρόπο στόν βραχίονά μου περισσότερο άπ' ότι τό έλύγισε εκείνος, παρουσίασα ένα δικό μου σιδερένιο ραβδί τών έπτά όκάδων, τό όποιο έλύγισα, εκείνος όμως δεν άπόφασισε να τό έγγιση. Διέταξε τότε ο Σουλτάνος να παλαίψω με τόν Γάλλο και άφου τον έρρίξα κάτω τρεις φορές, διέταξε ή Α. Μεγαλειότης να παραθέσουν γεύμα σε όλους τούς παλαιστές, άφου δέ έφάγαμε καλά, μοιράσθηκαν σε όλους διάφορα χρηματικά ποσά, ένώ σε μένα έδόθησαν διακόσιες λίρες, ήτοι περισσότερα από κάθε άλλον, άφου άλλως τε έκοπίασα και περισσότερο από κάθε άλλον.

Άπό τήν Α. Μ. τόν Σουλτάνο, έκτός τών χρηματικών δώρων, που έλαβα κατά καιρούς, έζήτησα και έλαβα «φιρμάνιον», με τό όποιον έδίδετο τό δικαίωμα στους συμπατριώτες μου Κουταλιανούς να άλιεύουν έλευθερα στο πίσω από τήν νήσο Άφουσιά μέρος.

ΣΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟ: Παράστασις στην Κούταλι.

ΤΑΞΙΔΙΩΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Προερχόμενος από τό Χόλλυγουντ, όπου από πολλά χρόνια είναι λαμπρά εγκατεστημένος. Έφθασε στις 7 'Απριλίου αεροπορικώς στας 'Αθήνας (μέσω Παρισίων) ο έκλεκτος από την 'Αφθόνη συμπατριώτης κ. 'Αθανάσιος Χαραλάμπους ή Κουμπουλέσης. Τόν κ. Χαραλάμπους υπεδέχθησαν θερμά στας 'Αθήνας ή ευγενεστάτη σύζυγός του κ. Βασιλική και ή πολυαγαπημένη κόρη του θ'νίς Καλλιρρόη, πού εύρίσκονται έδω από πέρσι τόν 'Ιούλιο, ο σύγγαμβρός του κ. 'Αντώνιος Λύκος, ή κουνιάδα του κ. Δέσποινα Λύκου, ή πενθερά του, και άλλοι συγγενείς του.

Στόν έκλεκτό συμπατριώτη εύχόμαστε τό «καλώς ήλθε στην 'Ελλάδα».

—Με τό υπερωκεάνειο «Νέα 'Ελλάς» άφίχθησαν στις 12 'Απριλίου από την Νέα 'Υόρκη ο λαμπρά εγκατεστημένος στο Μπάμπιλον του Λόνκ 'Αϊλαντ αγαπητός συμπατριώτης από τόν Μαρμαρά κ. Σταύρος Παπαδάκης και ή ευγενεστάτη σύζυγός του κ. Χρυσόπη (τό γ. Καρανικόλα), ο επίσης από τόν Μαρμαρά αγαπητός συμπατριώτης κ. Εύαγγελος Ψυλλάκης, εγκατεστημένος στη Νέα 'Υόρκη, και ή εγκατεστημένη στο Κλίν Φάλς της Νέας 'Υόρκης αγαπητή συμπατριώτισσα κ. 'Ελένη Δημ. Κολιού (τό γένος Χατζοπούλου από τό Πρασσιό), συνοδευομένη από την κόρη της θ'νίδα Μαίρη.

Τούς άφίχθέντας συμπατριώτας υπεδέχθησαν θερμά οι συγγενείς και φίλοι των.

Τά «Μαρμαρινά Νέα» τούς εύχονται τό «καλώς ήλθαν στην 'Ελλάδα».

— Προερχόμενοι από την Γερμανία, όπου υπηρετούν στόν 'Αμερικανικό στρατό κατοχής, ήλθαν στας 'Αθήνας για να γνωρίσουν την 'Ελλά-

δα και να έπισκεφθούν τούς έδω εγκατεστημένους συγγενείς των οι νεαροί συμπατριώτες μας κ. κ. Μιχαήλ Γιαννακάκης, γιός του εγκατεστημένου στη Φιλαδέλφεια της Πενσυλβανίας αγαπητού συμπατριώτου μας κ. Θεοδοσίου Γιαννακάκη και της κυρίας Μαρίας Γιαννακάκη, από τόν Μαρμαρά, και ο κ. Νικόλαος Νικολάου, γιός του εγκατεστημένου στη Σάντα Βάρβαρα της Καλιφορνίας αγαπητού συμπατριώτου μας από την 'Αφθόνη κ. Εύριση Νικολάου. 'Ελληνοπρεπέστατα άνατεθραμμένοι και οι δυο λαμπροί νέοι, με πολύ καλή μόρφωση, άφησαν τις καλύτερες έντυπώσεις σε όσους τούς γνώρισαν κατά την έδω διαμονή τους. Τούς γονείς των συγχάιρουμε θερμά για τούς έκλεκτούς των βλαστούς, πού τιμούν τό όνομά τους και την πατρίδα μας.

Ο κ. Μιχαήλ Γιαννακάκης φιλοξενήθηκε από την εγκατεστημένη στη Χαλκίδα θεία του, ο δε κ. Νικόλαος Νικολάου από την εγκατεστημένη στόν 'Ελαιώνα θεία του κ. Αικατερίνη Φραγκούλη.

— Προερχόμενος από την Κωνσταντινούπολη όπου είναι λαμπρά εγκατεστημένος ως δερματέμπορος, έφθασε αεροπορικώς στας 'Αθήνας και έπέρασε τις έορτές του Πάσχα μαζί με την πρό μηνών άφίχθεισαν και εγκατεστημένη προσωρινώς στο Λαύριον θείαν του κ. Μαρίαν Σταυρινού Μουστακοπούλου, ο αγαπητός συμπατριώτης από τόν Μαρμαρά κ. Γεώργιος Εύστρατιάδης. Ο κ. Εύστρατιάδης άνεχώρησε αεροπορικώς για την Κων)πολι στις 24 'Απριλίου.

— Άνεχώρησαν προχθές για την Κων)πολι με σκοπό να έπισκεφθούν την γενέτειρά τους 'Αφθόνη ο πρό ή-

μερών άφίχθεις από την 'Αμερική αγαπητός συμπατριώτης κ. 'Αθανάσιος Κουμπουλέσης και ή σύζυγός του κ. Βασιλική. Τούς εύχόμαστε καλό ταξίδι και με τό καλό να γυρίσουν.

—Με τούς έκδρομείς του Πάσχα άνεχώρησαν για την Κων)πολι οπότε έπισκεφθούν τούς εκεί εγκατεστημένους συγγενείς των ή κ. Βιλελμίνη Χρ. Βασιλείου μετά της αδελφής της και των δύο μικρών τέκνων της, και ή θ'νίς 'Αλκμήνη Ν. Βαμβακοπούλου, οδηγός του τμήματος προσκόπων Νέας Φιλαδέλφειας 'Αθηνών.

ΠΩΣ ΕΙΔΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΥΣΤΕΡΑ ΑΠΟ 30 ΧΡΟΝΙΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ από την 1η σελίδα

ζια σε μεγάλη ποσότητα και διάφορα άλλα φρούτα.

Έχουν 2 γρι—γρι και 7 γριππους, 16 μαγαζιά πού κάνουν κρασιά, 2 μαγαζιά πού παστώνουν ψάρια, δυό—τρία καφενεία και άλλα τόσα μακάλικα.

Στην 'Αφουσία υπάρχουν επίσης 50 ότζακια (λατομεία) πού έργάζονται όλα, με έτησια εξαγωγή 1—1.500.000 κιβικά πέτρες πωλούμενες στην Κων)πολι. Στην Κων)πο-

λι πωλούν επίσης οι 'Αφουσιανοί και άμμο από την άπέραντη όλοκάθαρα άμμουδιά της 'Αφουσίας, από την πώληση της όποιας εισπράττουν περί τις 500 λίρες τό χρόνο.

Στην 'Αφουσία είχαμε την εύχαρίστησι να βρεθούμε και σ' ένα τούρκικο γάμο, πού, άν έξαιρέσουμε τό θρησκευτικό μέρος, κατά τά άλλα—όπως είδαμε—δέν διέφερε και πολύ από τούς δικούς μας χωριάτικους γάμους. Κατά τη μετάβασι της νύφης από τό σπίτι της στού γαμβρού τό σπίτι, μπροστά έπή-

ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΕΣ ΣΤΗ Δ'ΚΗΣΙ ΤΗΣ ΕΠΟΣΕ-ΩΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ ΚΑΙ ΒΙΟΤΕΧΝΩΝ ΛΙΜΝΗΣ

ΛΙΜΝΗ (Εύβοίας), 'Απρίλιος, (του άνταποκριτού μας). — Γενομένων άρχαιρειών για την άνάδειξη νέου Διοικητικού Συμβουλίου της 'Ενώσεως 'Επαγγελματιών και Βιοτεχνών Λίμνης (Εύβοίας) και Περιχώρων, έξελέγησαν Πρόεδρος και 'Αντιπρόεδρος οι συμπατριώτες μας από τόν Μαρμαρά κ. κ. Λάζαρος Δαλδάς και Σταύρος Εύσταθίου, Σύμβουλος δε ο επίσης από τόν Μαρμαρά συμπατριώτης μας κ. Παν. Γιάνναρος.

Τούς συγχάιρουμε όλόθερμα για την έκλογή τους. Π. ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΔΗΣ

γαιναν τά όργανα πού έπαιζαν γαμήλιους σκοπούς, όκοιλοθούσαν τά ταληκάρια του χωριού με τραγούδια και πυροβολισμούς στόν άέρα με τουφέκια πού κρατούσαν στα χέρια τους, και από πίσω έρχόταν μία μεγάλη συντροφιά από κοπέλες πού είχαν στή μέση τη νύφη ντυμένη κάτασπρα, με τούλινο πέπλο στο κεφάλι, και στολισμένη με φλουριά σε άρμαθίες κρεμασμένες από τό λαιμό στο στήθος της. 'Η νύφη βγήκε από τού Θεοφάνη Λουκάκη τό σπίτι και πήγε στού δάσκαλου τού Διαμαντή (τό σπίτι τού γαμβρού). 'Εκεί άναψε και κόρωσε τό γλέντι, πού, ασφαλώς, θά κράτησε μέχρι την άλλη μέρα τό πρωί. 'Αν και προσκαλεσμένοι στο γάμο, δέν μπορούσαμε δυστυχώς να καθήσομε, γιατί ο ήλιος έγερνε προς τη δύση του και έπρεπε να φύγομε για τόν Μαρμαρά. 'Ετσι άποχαιρηθήσαμε τούς καλούς και φίλδξενους κατοίκους της 'Αφουσίας και ύστερα από μία ώρα διαδρομή μισης ώρας φθάσαμε και πάλι στόν αγαπημένο μας Μαρμαρά. Νικ. Λαμ.

ΕΝΩ ΤΟ ΑΝΤΙΤΟΡΠΙΛΙΚΟ ΜΑΣ "ΠΑΝΘΗΡ", ΡΥΜΟΥΛΚΕΙΤΑΙ ΣΕ ΙΤΑΛΙΚΟ ΛΙΜΑΝΙ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ από την 1η σ. μοίρας του, τό θαλασσινό του πόθο...

Μά όλα, γύρω του, άναθεύονταν άνήσυχα, τό καλοκαίρι εκείνο: Τά φτερά τών άσπρων μύλων στο λόφο. Οι χλωρές πεντάλφες τών κλημάτων στόν κάμπο. Οι άνθρωποι σε όλο τό νησί, με τά πέντε χωριά του. Τι τάχα να προσμένουν; Τι πρόκειται να γίνη;

Τό άγόρι είναι μικρό, είναι άνίδεο να έξηγήσθ τό μυστικό τους πυρετό. Και παραδίνεται στα παιχνίδια της φαντασίας του—να χάρεται τόν άφρόντιστο καιρό του. Πότε, κυβερνήτης παράτολμος, ύψώνει τά ίστία της άόριστης λαχτάρας του στην άπροσμάχητη έλεϊ της θάλασσας. Καί, άλλοτε, βυθισμένο ως τό γόνατα μέσα στο νερό, σκύφτει και θεωρεί τά ένάλλα πλάσματα πού ζούν, πού κινούνται στο στρωμένο βότσαλα βυθό.

Όσοι, ένα πρωινό τού καλοκαιριού εκείνου, άπροσδόκητα, καμπάνες σπάζουν τη γαλήνη τού νησιού, με άναστάσιμα μηνύματα. Σφαίρες οκίζου τόν αϊθέρα. Φωνές ήχουν. Ποδοβολητά θορυβούν στο λιθόστρωτο.

—Τι να είναι τάχα;... άπορεί τό μελαχρινό παιδί: "Άραγε να πρόκειται για αυτό πού κερτερούν, καιρό τώρα, οι μεγάλοι σε όλο τό νησί; Μιά περιέργεια κεντά τώρα τη νήσι του. "Ενα έρωτηματικό έμπρός του προβάλλει άνάερα, μετέωρο.

Μά όταν, την άλλη στιγμή, είδε τόν κόσμο μονομιάς να ξεχύνεται στην άκροθαλασσιά, περνώντας από κοντά του και παρασέρνοντάς το στόν παφλασμό του όταν άντίκρουσε τόν πάτερ. "Αρκάδιο να λάμψη πασχαλινός μέσα στα χρυσά του άμφια, με τά εξαπτέρυγα έμπρός, όταν είδε να ξεδιπλώνονται γαλανές σημαίες στόν άέρα" όταν ά-

κουσε, κρυμμένος ως τότε στη σκέψη, σκοπούς να ξεσπούν υπερήφανα και να ξεχώνονται γύρω ύμνοι άστραφτεροί:

... Και σαν πρώτα άνδρειο-ζαίρε, ο ζαίρε, 'Ελευθερία!

άμέσως «άστραψε φώς κι' ένώρτισεν ο νιός τόν έαυτό του», όπως λέει ο Ποιητής.

Δέν άργησε τό παιδί να καταλάβη, πως βέβαια, είχε έρθει πλέον στο νησί τους ή ώραία θεά με τά άσπρα φτερά, ή 'Ελευθερία! Πού γι' αυτήν τόσα τού έλεγε κρυφά ο πατέρας και πού τό σκοπό της τόν έμάθαινε ή μανούλα στο παιδί.

Και, τότε, τό μελαχρινό άγόρι—σαν τώρα μόνο να έρμήνευε τις άγνωστες λαχτάρες του και τούς κρυφούς πόθους, πού έχάραζε με τό δάχτυλο άδέξια στην γαλήνη άμμο—έσυρε τό χαλάζιο μαντήλι, τό μεταξωτό, πού είχε γύρω στο λαιμό του και τό έδεσε στην άκρη τού κα-

λαμιού, πού έπαιζε με δαύτο, κυνηγώντας τούς άφρούς.

Υψωσε ύστερα τό αυτοσχέδιο λάβαρο του κ' έτρεξε κοντά στούς άλλους, να προσθήσει τη λιγνή, την άρρυθμη φωνή του στο όμολόγημα τών πολλών:

...Χαίρε, ο ζαίρε, 'Ελευθερία!

Ναι, λοιπόν! Είχε έρθει ή ώραία θεά και στο Πασαλιμάνι, τό καλοκαίρι εκείνο τού 1919.

Την είχαν φέρει τά κύματα τού Μαρμαρά, της έθνικής ψυχής τά κύματα. Αυτά τά κύματα, πού άρχιζαν από τά μενεξεδένια κράσπεδα της 'Αττικής, άπλώνονταν σε όλόκληρο τό Αιγαίο κ' έφταναν να τελειώσουν στο Βόσπορο και να παίξουν με τό άντιφάγγισμα τών τρούλων της 'Αγίας Σοφιάς μέσα τους.

Και ήταν σύμβολο της έλληνικής αυτής θεάς, τούτο δα τό εύγραμμο, τό σβέλο άντιτορπιλικό, ο «Πάνθηρ».

'Από τούτο είχε γίνει

άξαφνα, πανηγυρικά, ειρηνικά, ή απόβασι τών έλληνικών άγημάτων στο νησί, εκείνο τό μεγάλο, τό άλησμόνητο πρωινό.

«Πάνθηρ»! Τ' όνομα αυτό και τό σχήμα τού πολεμικού καραβιού μέσα στο νοή και στην ψυχή τού μικρού μελαχρινού παιδιού, είχαν γίνει πλέον σύμβολο της προαιωνίας λαχτάρας τών αλύτρωτων 'Ελλήνων και της έθνικής μας δικαίωσης. Με τόν «Πάνθηρα» έκτοτε τό άγόρι συνδέεσε τά παιχνίδια του και τά δνειρά του.

Μά ύστερα—και, άλλοιμονο! δέν έκράτησε πολύ εκείνος ο καιρός...—ήρθαν χρόνοι δίσεχτοι για τό νησί, για τούς άνθρώπους του, για όλόκληρο τό έθνος τών 'Ελλήνων. Και άργότερα πάλι, άλλες της τύχης άλλανές, εύτυχισμένες ή άσχημες.

Τό παιδί στο μεταξύ άντρώθηκε, έξόριστο από τό γενέθλιο τόπο.

Έχασε τά παιχνίδια του στην άμμο. Και τά δνειρά του, για τό παράξενο ταξίδι της θάλασσας, ή θύελλα τού τ' άρπαξε σκοτεινή...

Όστόσο ή θύμησι τού νησιού του άξεχώριστα ένάθηκε με την εικόνα τού «Πόνθηρα», από τό Ιστορικό εκείνο καλοκαίρι τού 1919.

Τώρα, τό χαμένο άγόρι, πού έσχεδιάζε δνειρα κάτω στην άμμο, άντρας πλέον, γράφει τούς στοχασμούς της πείρας του σε μάταιο χαρτί.

Και ο έλληνικός «Πάνθηρας» ρυμουλκείται σε έξνο πέλαγος, για να διαλυθή...

Μά ή ευγνώμονη θύμησι τού παλαιού παιδιού για τό υπερήφανο αυτό καράβι, πού τού είχε ζυμνήσει μέσα του τό νόημα της 'Ελευθερίας, άξίζει σήμερα να εύρη φιλοξενία σε τούτη έδω τή γωνιά...

ΚΛΕΑΡΧΟΣ ΣΤ. ΜΙΜΙΚΟΣ